

ת"פ 30641/05/19 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 30641-05-19

לפני כב' השופט רפי כרמל

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

מאשימה

פלוני
ע"י ב"כ עו"ד אחמד עואודה

נגד
הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע, לאחר ניהול משפט ושמיעת ראיות, בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה, לפי סעיף 329(א)(1) לחוק העונשין. מדובר באירוע שהתרחש ביום 1.5.19, על רקע סכסוך משפחתי בין משפחת הנאשם למתלון. המתלון, יליד 1948, הוא דודם של הנאשם ושל אחיו א' (להלן: "א"). ביום האירוע, בסמוך לשעה 21:30, כאשר חזרו המתלון ואשתו לביתם, הממוקם סמוך לבית הנאשם, א' החל לצעוק על המתלון. לפתע יצא הנאשם מביתו, כשהוא אוחז בפטיש, התקרב אל המתלון והכה בראשו באמצעות הפטיש. כתוצאה מכך המתלון התעלף ונגרם לו חתך בקרקפת, שבר דחוס בגולגולת ודימום תוך מוחי והוא אושפז למשך שבוע.

2. הנאשם כבן 25, בעברו הורשע בגין עבירת אלימות אותה עבר כנער.

3. **ב"כ המאשימה** הפנה למיהותו של המתלון, לנסיבות ביצוע העבירה והפגיעה הפיזית הקשה במתלון. נטען כי הנאשם פגע בדודו, אדם מבוגר ועיוור, לעיני אשתו אשר אחזה בנכדתם התינוקת. הרקע לסכסוך, אירוע כספי ממושך בין שתי המשפחות. אין מדובר באירוע ספונטני אלא כזה שתוכנן מראש, שכן הנאשם הגיע כשהוא אוחז בפטיש, ובשעה שאחיו, א', צועק על המתלון, הנאשם הלם פעמיים בפטיש בראשו של המתלון. כתוצאה מהמעשה נגרמו למתלון חבלות קשות, אובדן הכרה ולמעשה עד היום הוא סובל מפרכוסים ומכאבים. ב"כ המאשימה הפנה לעברו הפלילי של הנאשם ולתסקיר נפגע עבירה מיום 25.6.20, ממנו עולה כי תקיפתו של המתלון גרמה לו לנזקים כבדים בתחומי חיים רבים, השליכה על תפקודו העצמאי, על ערכו העצמי, על חוויות הביטחון והמוגנות הבסיסית שלו, על יכולתו התעסוקתית ועל מצבו הבריאותי, הן בהיבט הפיזי והן בהיבט הנפשי. באשר לערכים המוגנים ב"כ המאשימה טען כי הערך שנפגע, הוא, שלמות הגוף והנפש. באשר לעונש ההולם, הפנה ב"כ המאשימה לדוח הסתכלות שבוצע לנאשם, ממנו עולה כי על פי התרשמות הפסיכיאטר הנאשם אינו אמין וניכר כי הוא אדיש לאירוע האלימות ונקבעה כשירותו ואחריותו. נטען כי העונש המירבי על עבירה זו הוא 20 שנות מאסר. ב"כ המאשימה הפנה להחלטות מהן עלה, כך נטען, כי המתחם הראוי הוא 4 ועד 10 שנות מאסר, פיצוי משמעותי ומאסר על תנאי, וביקש לקבוע מתחם שבין 3.5 ועד 6 שנות מאסר, להשית על הנאשם 4.5 שנות מאסר, מאסר מותנה ופיצוי משמעותי למתלון.

4. **הסנגור** טען כי נעשה ניסיון להמציא חוות דעת ולאבחן את הנאשם אולם העניין דרש זמן רב ופגישות נוספות בין הנאשם למאבחן, ועל כן הנאשם החליט לותר על כך. בכל מקרה, כך טען, הרושם של אותו מומחה היא שיש מגמה של שינוי אצל הנאשם. לטענת הסנגור לא ניתן לקבוע ולא נטען שהמעשה היה מתוכנן: ברגע מסוים הגיע הנאשם והיכה. לא היה אירוע ממושך, לא ביצוע בצוותא, יש מכה אחת והתיעוד הרפואי תומך בגרסה זו, על אף שבית המשפט קיבל את גרסת המתלונן בדבר שתי חבטות. כמו כן, יש הבדל משמעותי בפסיקה כאשר מדובר במעשים מתמשכים, או אירוע שתוכנן או הטרדות ותקיפת בן זוג, ומשכך הפסיקה שהוגשה על ידי ב"כ המאשימה אינה רלבנטית לעניין מתחם הענישה באירוע זה. עוד טען הסנגור, כי למתלונן ולמשפחתו יש רצון לנקמה בנאשם בגין הסכסוך ההיסטורי הממושך בין הצדדים, כאשר למעשה הנאשם גדל מגיל צעיר לתוך סכסוך זה, והוא "משלם" עליו מחיר שלא באשמתו. הסנגור ציין עוד, כי הוא מודע לכך שהנאשם לא הודה בעבירה ולא לקח אחריות, ויתכן שהוא מתחרט על כך, ובכל אופן אין ספק שהנאשם עושה חשבון נפש. לראיה, מומחה שנשלח לאבחן אותו טען כי לנאשם יש "חשיבה אחרת". נטען, כי העדר הודאתו של הנאשם נובע מהחשש לפיצויים. הסנגור טען כי הנאשם לא השתמש באלכוהול וסמים, מדובר באדם שאין בעברו עבירות חמורות ומשכך אף לא ניתן לומר שהוא עבריין. בנוסף, ב"כ הנאשם הפנה לשורת פסקי דין בהם הוטלו עונשים מקלים, בין 6 חודשי מאסר ל - 3 שנים, הסב את תשומת הלב לגילו הצעיר של הנאשם, ולשאלת התועלת במאסר ממושך וטען לעונש הולם לתקופת 24 חודשים.

5. **הנאשם** הסתפק בדברי בא כוחו.

תסקיר נפגע עבירה

6. תסקיר נפגע עבירה מיום 25.6.29 מעלה כי המתלונן בן 73 שנים, נשוי ואב לשמונה ילדים, מהם ארבעה נשואים ומנהלים משקי בית נפרדים, סב לשבעה נכדים, ועד לפציעתו עבד לסירוגין כמרצה לכימיה באוניברסיטת ביר זית. לפני 4 שנים איבד את ראייתו, לאחר שנים ארוכות של הידרדרות הדרגתית בראייתו עקב מחלה גנטית. תקיפתו של המתלונן גרמה לו לנזקים כבדים בתחומי חיים רבים, במיוחד על רקע עיוורונו, והשליכה על תפקודו העצמאי, על ערכו העצמי, על חוויות הביטחון והמוגנות הבסיסית, על יכולתו התעסוקתית ועל מצבו הבריאותי, הן בהיבט הפיזי והן בהיבט הנפשי. לדבריו, הוא סובל מכאבים, בעיקר בראשו ומתופעות רפואיות נוספות כגון פרכוסים. המתלונן פירט כי בעקבות הפגיעה הוא נזקק לסיוע וליווי באופן צמוד.

דין

7. העיקרון המנחה בענישה וגזירת דינו של הנאשם באה במסגרת הוראת תיקון 113 לחוק העונשין - הבניית שיקול הדעת בענישה. בהתאם להוראת סעיף 40ב לחוק העונשין, העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל על הנאשם (סעיף 40ב לחוק העונשין). יש לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה, בהתאם לעקרון ההלימה, ולשם כך תבוא התחשבות בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה במידת הפגיעה באותו ערך, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה כמפורט בסעיף 40 ט' לחוק, (ביניהם: תכנון, חלק יחסי של הנאשם בביצוע, הנזק הצפוי והנזק שנגרם, יכולת ההבנה את המעשה ואת הפסול ביכולת להימנע, מידת האלימות וניצול לרעה של כוח הנאשם בנפגע או בניצולו).

8. בענייננו, הערכים המוגנים שנפגעו בעקבות ביצוע עבירת התקיפה עוסקים, בין היתר, בהגנה כל גופו של אדם, ביטחונו, כבודו, האוטונומיה שלו וכן בסדר הציבורי ושלווה הציבור. בבחינת הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה, מעשי הנאשם הם קשים, כללו שימוש בפטיש והלימה בראשו של המתלונן, דודו המבוגר של הנאשם שהנו אדם עיוור. הנאשם נטל פטיש והלם פעמיים בראשו של המתלונן על מנת לפגוע בו. הנאשם היה מודע למעשיו ולא התחרט עליהם.

מדיניות הענישה בעבירות התקיפה היא מחמירה ונועדה להגן על הציבור מפני עבירות מעין אלה, להרתיע עבריינים פוטנציאליים ולבטא את הסלידה ממעשים שכאלה, על אחת כמה וכמה כאשר מדובר בניסיון לפתור חילוקי דעות בדרך של אלימות.

מתחם העונש ההולם, בענייננו, הנו 3 עד 9 שנות מאסר בפועל.

בנסיבות דנן, ולאחר שקלול כלל הנתונים, התוצאה היא שאני גוזר על הנאשם כלהלן:

א. מאסר בפועל לתקופה של 4 שנות מאסר. תחילת מאסרו מיום מעצרו.

ב. מאסר מותנה לתקופה של 10 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה מסוג פשע בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.

ג. פיצוי כספי למתלונן בסך 80,000 ₪. הפיצוי ישולם למתלונן ב-4 תשלומים שווים החל מיום 1.1.2021.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, א' חשון תשפ"א, 19 אוקטובר 2020, במעמד ב"כ המאשימה, ב"כ הנאשם והנאשם בעצמו.

5129371

רפי
כרמל,
שופט